

Slušelo proto zmatečnou stížnosť ako neodůvodnenou po rozumu §-u 371, odst. 2. v. tr. r. zamítnouti.

(Rozhodnutí nejvyššího vojenského soudu ze dne 17. prosince 1921 č.j. P. 402-21).

Sbierka rozhodnutí vo veciach trestných.

(Büntetőjogi határozatok tárca.)

(Počkračovanie).

Číslo 243.

Za účelom použitia §. 15. tr. z. uhorský súd uznáva vinu obžalovaného podľa trestného poriadku a neodvisle od rozsudku cudzozemského úradu. (Z. R. zo dňa 11. októbra 1893, číslo 7838-B-1893).

§ 15.

Číslo 3.

Peňažný trest, stanovený v jednotlivých prípadoch zákonami vedľa trestu na slobode minimálnej sadzbou odchýlne od §. 26. tr. z. ako vedľajší trest, — nemôže byť použitím §. 92 tr. z. znížený sám o sebe a oddelenie od hlavného trestu. (P. U. zo dňa 16. júna 1899 čís. 77).

§ 26.

Číslo 4.

V prípadoch zločinov a prečinov môžu byť vo smysle §. 53. zák. čl. V : 1878 peňažné tresty, ktoré boli vymerané v medziach zákonov a podľa okolnosti vo výmere od 1 do 10 zlatých, zmenené na tresty na slobode vo výmere od jedného dňa do niekoľko dní.

§ 53.
odst. 1.

(P. U. zo dňa 5. februára 1883. č. 12).

Číslo 5.

Odporuje predpisu §-u 53. tr. z. rozsudok, ktorým sa miesto peňažného trestu vyše 20 korún v prípade nedobytnosti ukladá trest na slobode vo výmere len jedného dňa. (R. P. J. zo dňa 4. februára 1903, číslo 1021-1903.).

§ 53.
odst. 1.

Číslo 6

Peňažný trest uložený ako trest hlavný má byť vo smysle odstavca druhého §. 53. tr. z. zmenený na väzenie.

§ 53.
odst. 2.

Predpisu tohto treba použiť i vtedy, je-li čin, ktorý má byť trestaný pokutou peňažnou, súbežný s prečinom, ktorý sa trestá štátnym väzením, a peňažný trest vymeraný ako trest hlavný, ani v tomto prípade nemôže byť zmenený na štátne väzenie. (R. P. J. zo dňa 14. mája 1903, číslo 4392-1903).

§ 53.
odst. 2.

Číslo 7.

Predpisu obsaženého v druhom odstavci §. 53. tr. z., dľa ktorého peňažný trest, uložený ako trest vedľajší, má byť zmenený na trest na slobode toho druhu, ku ktorému pachateľ bol odsúdený mimo trestu peňažného, budíž použito i v prípade uloženia trestu súhrnného (R. P. J. zo dňa 14. júna 1904. číslo 5512-1904).

§ 54.
odst. 2.

Číslo 8.

Predpisu druhého odstavca §. 54. tr. z. nemôžno použiť na prípady, v ktorých zákon — odchylné od §. 55. — neukladá »ztratu úradu«, ale »ztratu zastávaného úradu«. (P. U. zo dňa 30. januára 1885, číslo 42.).

*) (T. j. ztratu spôsobilosti zastávať úrad).

- Číslo 247. Pravidlo obsažené v §. 61. tr. z. nevzťahuje sa na činy spáchané z nedbalosti (Z. R. zo dňa 18 septembra 1907, číslo 7477-B-1907). § 61.
- Číslo 282. Jestliže porotný súd oslobodí obžalovaného od viny poburovania spáchaného tiskom, nie je prípustné zabavenie a zničenie tiskového produkta na základe §. 62. tr. z. (Z. R. zo dňa 18. júna 1898, číslo 169). § 62.
- Číslo 283. Na základe §-u 62. tr. z. môžu byť zabavené len tie exempláre tiskového produktu, ktoré sú v držbe pôvodcu, knihtlačiaru, predavača alebo rozširovateľa a konečne verejného vystavovateľa. Následkom toho nemôže byť zabavenie nariadené na exempláre, ktoré sú v držbe Uhorského národného muzea, ktoré uvedenej ustanovizní zákona nepodlieha, ďalej na exempláre, ktoré sú v držbe súkromníkov a »na iné známe exempláre«. (Z. R. zo dňa 29. marca 1898, číslo 2812). § 62.
- Číslo 284. Zabavenie a zničenie tiskovín bez súčasného odsúdenia zodpovednej osoby je prípustné len za predpokladov stanovených §-om 62. tr. z. a postupom upraveným v §-e 477. tr. s. p. (R. P. J. zo dňa 16. februára 1909, číslo 810).
- Číslo 248. Kto vleže do cudzieho bytu, aby odcudzil neprávom potraviny, počal prevedenie zločinu krádeže, ačkoľvek sa — nenajdúc v byte potravín — vzdialil. Že páchateľ iných v byte sa nachádzajúcich vecí sebou nevzal, nemôže sa pokladať za dobrovoľné upustenie od pokusu (Z. R. zo dňa 14. apríla 1908, číslo 2883).
- Číslo 249. Dokial zkrátený urazený nesplnil toho, na čo boli násilie alebo vyhrážka namierené, trvá pokus vyderačstva. K usmrteniu na prostu nespôsobilá strelná zbraň môže slúžiť za nástroj vyhrôžky. (Z. R. zo dňa 22. apríla 1889, číslo 2733). § 65.
- Číslo 250. Kto za účelom eskomptovania podá u peňažného ústavu falosnú zmenku, dokoná a nie len započne zločin padelania súkromej listiny (Z. R. zo dňa 21. januára 1886, číslo 3195-885.). § 65.
- Číslo 251. Kto porazí živý strom, aby ho bezprávne odcudzil, prevedenie krádeže nie len započal, ale i dokonal. (Z. R. zo dňa 30. januára 1907, číslo 980.). § 65.
- Číslo 252. Pokus zločinu fažkého telesného ublíženia, definovaného v §. 301. tr. z. nie je vylúčený. (Z. R. zo dňa 14. decembra 1888, číslo 10609.). § 65.
- Číslo 285. Nebezpečná vyhrážka, ktorá — ač na krátku dobu — zaobrámi úradnému výkonu, nie je započatým, ale dokonaným zločinom násilia proti úradu (Z. R. zo dňa 23. apríla 1891, číslo 11.806-1891). § 65.
- Číslo 286. Vymoženie ohlášok, a určenia dňa sňatkova sú len prípravné výkony a ako také nemôžu byť pokladané za započatie dvojsňatku (Z. R. zo dňa 28. decembra 1893, číslo 4464.). § 65.
- Číslo 287. Predpisu druhého odstavca §. 65., dľa ktorého pokus prečinu má byť trestaný len v prí-

- padoch stanovených vo zvláštnej časti zákona, treba rozumieť len na činy, ktoré zákon ako prečiny označil, a nie tiež na také, ktoré by sudca na základe svojho mimoriadneho zmierňovacieho práva pokladal za dostatočne potrestané trestom prečinu, keby boli dokonané. (Z. R. zo dňa 18. septembra 1896, číslo 7326-1893.).
- Číslo 9. Použitím §. 92. tr. z. nemôže byť uložený § 66. l'ahší trest než v §-e 66. bod. 3. stanovená päťročná, pokiaľ sa týče trojročná trestnica. (P. U. zo dňa 16. júna 1889, číslo 78).
- Číslo 253. V prípadoch, v ktorých spiknutie k prevedeniu zločinu je samostatným trestným činom nezamiká trestateľnosť spiknutia ako takého, upustí-li páchateľ od vykonania zločinu. (Z. R. zo dňa 8. februára 1884, číslo 5274-1883.).
- Číslo 54. Kto úmyseľne navedie niekoho, aby ublížil inému na tele, je zodpovedný ako podnecovateľ podľa nastálého výsledku. (§. 306. tr. z.). V takomto prípade použitie §-u 73. tr. z. je vylúčené (Z. R. zo dňa 23. decembra 1903, číslo 10.405.).
- Číslo 255. Kto osobu v službe postavenú úmyseľne pohne k tomu, aby svojho pána okradla; je podnecovateľom k zločinu krádeže. (§. 330. tr. z.) (Z. R. zo dňa 10. septembra 1885, číslo 3222).
- Číslo 256. U trestných činov, u ktorých príčinná súvislost sama o sebe zakladá zodpovenosť páchateľa za nastalý tažší výsledok (§. 306. tr. z.), utvári sa vina pomáhača tiež podľa nastálého výsledku. (Z. R. zo dňa 22. júna 1893, číslo 794).
- Číslo 288. Kto úmyselné usnaďní spáchanie krádeže, stane sa pomáhačom zločinu krádeže, treba nevedel, že cena ukradenej veci presahuje 50 zlatých (Z. R. zo dňa 9. decembra 1898, čís. 2003).
- Číslo 289. Páchatelom lúpeže je i ten, kto proti poškodenému použije násilia, aby jeho spoločník mohol vec odnáť z držby oného, a tiež ten, kto predmet vezme využívajúc položenia.
- Číslo 257. Pojem spolupáchateľstva predpokladá súčinnosť v páchateľskom výkone (Z. R. zo dňa 30. okt. -1883 čís. 10.261).
- Číslo 258. Kto dieta vo veku, vyučujúcim príčetnosťou trestného práva, použije za nástroj ku spáchaniu trestného činu, budíť potrestaný ako páchateľ. (Z. R. zo dňa 2. decembra 1884, čís 8120).
- Číslo 259. Podnecovateľská činnosť spolupáchateľa má byť uvažovaná len ako príťažujúca okolnosť (Z. R. zo dňa 29. decembra 1888, č. 2183).
- Kto falóšnú zmenku vediac, že je taká, z poverenia páchateľa podá k eskomptovaniu u peňažného ústavu, je spolupáchateľom padelenia súkromej listiny. (Z. R. zo dňa 22. februára 1898, čís. 9219-1897).

- Číslo 260. V prípade fažkého ublíženia na tele, ktoré § 70.
privodilo smrť, treba pokladať všetkých, ktorí sa ubližovania činne zúčastnili, v dôsledku jednoty páchateľského úmyslu a spolučinnosti, za spolupáchateľov, ktorí sú za nastalý výsledok zodpovední. (Z. R. zo dňa 18. júla 1891, čís. 4493).
- Číslo 290. Ačkoľvek vo všeobecnosti a zpravidla je § 71.
trest pomahača miernejší nežli trest páchateľa, utváraním sa pomerov a v dôsledkoch vzájomného pomeru poľahujúcich a prifažujúcich dôvodov môže byť páchateľ miernejšie trestaný, než pomahač. (Z. R. zo dňa 10. mája 1884, čís. 1805).
- Číslo 215. V prípade krádeže, spáchanej na škodu zamestnávateľa jednotlivcom v službe predošlého postaveným nepoužíva sa § u 74. tr. z. na spolupáchateľa a účastníka, ktorí s páchateľom spolupôsobili, z čoho nasleduje, že čin týchto posledných kvalifikuje sa podľa §. 336. bod 7. tr. z. (Z. R. zo dňa 12. februára 1908, čís. 1049-1908).
- Číslo 261. Kto z poverenia sudcovho, úmyselne sa pričíni, aby tento súdca bol podplatený, je pomahačom v zločime, stanovenom v §. 468. tr. z. (Z. R. zo dňa 21. okt. 1904, čís. 8532-1910).
- Číslo 262. Kto znajúc páchateľa verejným úradníkom § 74.
úmyselné sa pričíni o padelanie verejnej listiny, spáchané týmto verejným úradníkom, je pomahačom v zločine stanovenom v §. 393. tr. z. (Z. R. zo dňa 25. augusta 1896, čís. 10499).
- Číslo 263. Kto vedomie spolupôsobí pri krádeži spáchanej použitím falošnému klúča, bude trestaný na základe §. 366. bod 4. tr. z. (Z. R. zo dňa 21. decembra 1904, čís. 10499).
- Číslo 291. Úmysel ubližovania, trebárs nie je namerený proti určitej osobe, vylučuje ubliženie na tele spôsobené z nedbalosti. (Z. R. zo dňa 18. okt. 1904, číslo 8504.)
- Číslo 292. Privodil-li obžalovaný sám svoj bezvedomý § 76.
stav, v jehož dôsledkoch nie je v stave vyvinutú povinnú pečlivosť o telesné bezpečie a život iných, — §. 76. tr. z. nevylučuje usmrtenie ľadoveka, spáchané z nedbalosti. (Z. R. zo dňa 29. augusta 1906, čís. 8004).
- Číslo 293. Tak zvaná »spoločenská nutnosť«, nemôže § 77.
byť pokladaná na neodolateľnú moc (viď abso-luta) po rozumu §. 77. tr. z. (Z. R. zo dňa 1. júla 1908, čís. 5051).
- Číslo 264. Prípad oprávnenej obrany ako dôvod vy-lúčenia príčetnosti stáva i vtedy, popichá-li napadený zchybením úderu (aberratio ictus), osobu tretiu, a nie svojho útočníka. (Z. R.. zo dňa 15. mája 1907, čís. 4774).

- Číslo 265.** Čin, ktorý je nutný, aby bolo zabránené § 79.
bezprávnemu útočku, nemôže byť páchateľovi
pričítaný, bez ohľadu na to, zda napadnutý
sa mohol pred bezprostredne ohrožujúcim ne-
bezpečím zachrániť útekom, uschovamím alebo
zamknutím sa alebo nie. (Z. R. zo dňa 5. ja-
nuára 1888, čís. 5493).
- Číslo 294.** Čin, ktorý je nutný k odvráteniu hroziace- § 79.
ho násilného pohlavného obcovania, nemôže
byť páchateľovi pričítaný. (Z. R. zo dňa 17. a-
príla 1888, čís. 1716).
- Číslo 295.** Pod pojmom oprávnenej sebaobrany spadá i § 79.
čin, ktorý je nutný k odvráteniu bezprostred-
ne hroziaceho, ešte nenastalého útoku. (Z. R.
zo dňa 26. okt. 1886, čís. 7223).

Literatúra.

Právnik č. 2., roč. 61. Prof. dr. A. Miřička: »Osnova čs. zákona trest-
ného«. Dr. Julius Čapek: »O smlouvě zajišťovací«. Praktické případc. Č. 3. Prof.
dr. A. Miřička: »Osnova čs. zákona trestného«. Dr. Arnošt Weinfurter: »Kapitola
o zvratu věcné příslušnosti soudů«. Dr. J. Čapek: »O smlouvě zajišťovací«.

Časopis pro právní a státní vědu. (Orgán Právnické Jednoty Moravské
v Brně). Roč. V, č. 1. Dr. Jos. Hrdina: »Správa, správní právo, nauka správní«.
Zdeněk Neubauer: »Důvod platnosti zákona«. Josef Šafařík: »Zákon v formální
a materieli«. JUC. Josef Fundárek: »Majetok spolunabudnutý dľa súkromného
práva platného na Slovensku«. Dr. V. Mildschuh: »Některé sporné otázky
peněžní«.

Soudcovské listy, roč. III., č. 2. Dr. Drbohlav: »Zatímní návrh obecné
časti trestného zákona«. Dr. A. Glos: »Konfidenti«. Dr. Grešl: »O právní pod-
statě námitky, že rozsouditi spor přísluší soudu rozhodčímu«. Dr. Černý: »K re-
formě trestného práva«. Pres. dr. Malý: »Reforma při ročním kvalifikování«.
K. Krha: »Soudcovská pragmatika via facti«. Č. 3. Dr. Jarosl. Kopal: »Anglická
justice« (překlad). Vicepres. Cícha: »Jest výše spořitelních vkladů pro soudní
chráněnce omezena?«. Josef Jindřich: »Právní povaha majetku starousedlíků«.
Dr. Grešl: »O právní podstatě námitky, že rozsouditi spor přísluší soudu rozhodčímu«.
Dr. Drbohlav: »Zatímní návrh obecné časti trestného zákona«. Dr. Černý: »K reformě trestného práva«. Dr. Cibulka: »Rozhodčí komise dle
zákonu o závodních výborech«. Fr. St.: »Kterého jména smí a má použíti žena
po soudním rozloučení manželství«. V. Fric: »Odměna za drobné pachty«.
Fiala: »Odsouzení«.

České právo, roč. 3., č. 10. Prof. dr. E. Svoboda: »Právo vdovské«. Dr.
Jaroslav Čulík: »Rejstříkové právo zástavní«. Dr. G. Švamberk: »Sjednocení
obchodního práva čs. a nejdůležitější rozdíly platného obchodního práva slo-
venského od práva českého«. Judikatura:

Časopis pro železniční právo a politiku: vydáva spolek čs. železničních
právníků. Administrace: Praha, II., Hybernská ul. č. 12; Dr. Otokar Lankáš: